

وسط شهر اصفهان بختیارها او را در میان خیابان گرفتند . این یعچاره از مظلالم بختیاری مطلع بود و در این تقطیم فریب خورده بود باسمان و زمین . در و دیوار . انسان و حیوان . بزرگ و خورد . عدله و حکومت . و خلاصه تمام موجودات همین طور که او را با کتب و ضرب و شتم میردند متوجه شد و التماش کرد : در نتیجه فردای آنروز غل بگردن و دستها از عقب سر بازنجیر بسته با مأمورین غلاظ و شداد او را بختیاری برداشتند در آنجا خود و تمام خانواده و بستگانش را از زن و مرد و صنیر و کسیر بیکار من یاز نجیر بسته در تمام چار محل ده بدنه کردانیده گذر بگذر چوب زده داغ و درفش کرده و تمام اهالی غارت زده عمل عملاً فهماندند که هر مظلومی من بعد از دست ظالمین و غارتگران بختیاری مظلوم شود سزای او این است .

در این باب در اصفهان مختلف سخن زانه میشد و البته در دوره مشروطیت و عدل با وجود مجلس شوری ایشکونه سپیگری و نامنی حق میداد که هر کس همه گونه خیالی را حقیقت پنداشد و واقع فرض کند . باری این است امنیت و عدالت امروزه و با این وضع باز هم میخواهد قانون مرور زمان از مجلس بگذرانند فاختبروا یا اولی الابصار (وحید)

(مکاتب تاریخی)

* (سواد کتابت حضرت میرزا ابراهیم همدانی)

(بحضرت شیخ بهاء الدین محمد)

لوامع تجلیات انوار صدق و صفا . و شوارق ظهورات اسرار خلت و وفا . از مطلع اشرافات ذهن نقاد و مشرق افاضات طبع وقاد که مشکل گشای مبانی سبع المثانی و جام جهان نمای معانیست انبعاث یافسه بود . پرتوی فیض بر کلبسته درویشانه متزویان زاویه فراق و

معتكفان حريم اشتیاق که صورتاً بمحرمان موصوف و ظاهراً بسکارا
دوری مخفوقند انداخته . مشاعر جسمانی و مدارک روحانی از آثار
انوار آن استعفایت واستعارت پذیرفت

(شعر)

قوت گرفت طبیع چون باده در خزان
شاداب شد ضمیرم چون سبزه در بهار
چون شخص نازک توصیحی کشت از عل
چون رای روشن تو بری ماند از عوار

حقیقت وحدت ورمز کیفت واحdet که بی تکلفانه از شوائب
ربا مصی کشته افایده فرموده بودند . گل دل ارادت و شکوفا
جان حلقة استقادت را شکفته . از آثار قدرات رشحات اقلام عنبر فار
زمین مواد بلکه عظام رفات افسردگان بودی حیاتی تازه و نهریتی
بی اندازه یافت .

(رباعی)

جانا من و تو نونه پر کاریم سردا بدوكده ایم و یکتن داریم
بر نقطه روانیم کنون چون برکار تا آخر کار سر بهم باز آریم
برضمین الهم پذیر ظاهر و هویداست که عاقلان خرده دان ای
ادرائی حقیقت مقاصد این طایفه جلیله عاجزند و اهل عادت با کمال
رسوم دانی از دریافت مطالب این فرقه علیه قاصر . لاجرم دایماً میار
این دو طایفه ضدیت متحقق است و مباینت واقع وظاهر است .
آئینه دل بواسطه گدورات علائق بدنی و عوایق جسمانی زنگار آلو
شبیه شکوک شده . و بسب اختلاط و امتزاج اهل روزگار از مطالعه
وحدت حقیقی محروم مانده . پس اولی آنکه قطع تعلقات صور
وطی مسافت ظاهریه کرده . همای همت بلند هوای قسن ناطقه و
از تصرف استخوان ریزه دنیای منزجر ساخته . درفضای بارگا

وحدت حقیقی طیران داده . خودرا بدستیاری فطرت سلیمه و پای مردی فقط قویمه بچمن قدس و گلشن غیب انداخته . از جنگال سیاع مخالفة الاتار مقناده الاطوار روزگار باز زهانیم . وبمحض حضین تجرد و توکل بناء جسته . شنون صوری و اعتبارات ظاهری را بی اعتبار دانسته . خودرا از نظر قاصران که دیده ادراکشان از غشاوه تقليد و سبل ظهریینی بالک نیست مخفی داریم .

(شعر)

جهان تیره است و دم مشکل جنیت را عنان در کش
زمانی رخت هستی را بخلوتگاه جهان در کش
چو خاص الخاص جان گشته زصورت پای میرون نه
هزاران شربت معنی بیک دم رایگان در کش
چو مست حکمتش گشته فلك را خمیه بر همز
ستون عرش در جنبان طناب آسمان در کش

طريقش يقدم مير و جمالش بي بصر می بين ﴿
حدیش بی زبان میگو شرابش بی جهان در کش
وانت ایدك الله تعالى بالتأييدات السر مدیه والتوفیقات الابدیه
تعلم ان الزمان قد فشافیه الجد والعناد وشاع الجهل والفساد
والجدال والاضرار في البلاد .

با کثیرت معاندان و اهل انکار . و شیوع جدال و اضرار . و
روائی بازار اشاره . غواصین اسرار مقدور نیست . و نظر بعدم
مناسبت ذاتی قواصر که دماغ ادراکشان از استنشاق روایح مسکنة
الفوایح گلشن معارف بی نسب است یا ان تحقیق ممکن و میسر نه .
همت عالی نهمت برقطع تعلقات صوریه و قلع نکلفات ظاهریه انگاشته
بقدر وسع مناسی بصفات الله گشته . سعی فرمایند که بیامن بر کات
اقواس با استناس آنحضرت سرگشتنگان . فیفای دوری . و بشنه لبسان
سیدای مهجوری . از مشارکت بهایم و سیاع باز رسته . مخالفت ارادت

شهوی و غضبی نموده . از بیغوله ظلمت آیاد طبیعت به پیشگاه حضور راه یابند . و چون فیاض حقیقی در فیض مفتوح داشته است ممکن که دیگران هم بگشند آنچه مسیحا مینکرد .

اللهم ارنا الحق حقاً و ارزقنا اتباعه و ارنا الباطل باطلًا و ارزقنا اجتنابه . (نظم)

خداؤندا در توفیق بکشای نظامی را در تحقیق بنمای
اهم مطابق که دوام ارتباط صوری و معنوی و التیام ظاهری
و باطنی است همیشه از درگاه خداوند مسئول است . و اقصی المقاصد
که توافق نشائین و تطابق حالتین است دایماً مرجو و مأمول .
انه علی ذالک قدیر و بتحقیق رجاء الراجین جدیر

*) سواد جواب کتابت میرزا ابراهیم علامی که حضره *

*) شیخ بهاء الدین محمد سلمه الله فرستاده *

يا غائب عن عيني لاعن بالى [ٰ] القرب اليك متنهى الامال
ايمان نواك لم تسل كيف مضت [ٰ] والله مضت با سؤالا حوال
قد نورت عيون قلوب المهجورين لمعات انوار الرفعه القدسية
المباني وعطرت مشام ارواح المشتاقين نسمات ازهار الا هو تيه
المعانى المنطويه على كنوز الحقائق اللذينى لا يصل الى
غواصها اكثرا الذهان . المحتويه على رموز الاسرار العرفانية
التي هي فوق مدارك ابناء الزمان .

(رباعی)

جانا ساخت گرچه معا رنگست وین زمزمه را بذوق یاران چنگست
بخوش که مرغان چمن مبداند [ٰ] کین ناله ناقوس کدام آهنگست
ولقد جذبی کل سطر منها الى شطر ودلنی کل فصل على
اصل و هدانی کل اشاره الى بشارة وان كان جميع تلك
الاشطار المتخلافه والفصول المتکاثره والاشارة المتفايرة

راجعة في الحقيقة الى شئ وحداني لاتعدد فيه وامر فرداني
لاكثرية يعتريه (نظم)

نوای عشقیازان خوش نوائیست که هر آهنگ اورا ره بجایست
اگرچه صدنا خیزد ازاین جنگ که نیکو بنگری باشد یک آهنگ
وقد اشرتم خلد ظلالکم فيها الى الفحص عن حال مخلصکم
الحقيقة والسؤال عن اوضاع خادمکم التحقیقی و ها انا
اعرضها على سیل الاجمال وان كان استماعها مفیضاً الى
فرط الملال كما قال من قال
(آزرده دل آزرده کند اینجمنی را)

فاقول ان بوایق الأنام قد كدرت مشاربی و طوارق الأيام
قد ضیقت مساري و قلبي القاسی العاصی قد سودته الذنوب
و المعاصی و احاطت به ظلمة الغفلة والقساوة فصارت على
عين عبرته غشاوه .

(شعر)

آه ازاین دل گریان غمی سری بر نزد فرنگی
صد مصیت دید و دست شیونی بر سر نزد
ومع هذا جنود الضعف قد استولت على مالك قوای وذهب
مع الرکب الیمانی هوائی ومنائی حتى سامت من المستبدات
الرسمیه باسرها وبرئت من الحظوظ العادیة عن آخرها ع
(مرغ آشخواره کی لذت شناسد دانه را)

وقد قلت في المثنوي

(مثنوى)

اندرین ویرانه بر وسوسه دل گرفت از خانقه و مدرسه
نی زمسجد کام بردم نی زدیر نی زخلوت طرف بستم نه زسیر
عالی خواهم ازاین عالم بدر تابکام دل کشم خاکی بسر

لَكُنْ كَلَمَا تِرَاكِمْتَ عَلَىْ افْوَاجِ الْمَهْمُومِ وَتَلَاطَمْتَ لِدِي
اَمْوَاجَ الْغَمُومِ لَا يَحْصُلْ لِقَلْبِي الْحَزِينِ التَّسْلِي الا بِتَذْكِرِ الْعَهْدِ
الشَّرِيفِ الَّذِي عَاهَدْنَا هِيَ خَدْمَتْكُمْ وَتَدْبِرُ الْعَلِيَّةِ الْمَيَّاْقِ
الْمَنِيفِ الَّذِي اوْتَقَنَاهُ فِي مَلَازِمَتْكُمِ السَّنِيَّهِ
(شعر)

مائيم و همين زمرمة عشق و فقاني

يداست که ذیکر بجه خرسند توان بود

فَقَمْ يَا مطاعَ العَارِفِينَ حَتَّى نَفَضَ عَنْ أَذِيَّنَا غَيَّارَ التَّعْلِقِ
بِتَمَوِيهَاتِ عَالَمِ الزَّورِ وَانْهَضَ يَاسْلَطَانَ الْمَتَالِهِنِ لَكِنْ نَخْلُصُ
رَقَابَنَا مِنْ رِبْقَه مَلاَقَاتِ اهْلِ دَارِ الْغَرْوَرِ ثُمَّ يَقْرَنُمْ لِسانَ حَالَنَا
بِهَذَا الْمَقَالَ مَعَ اطْمِينَانِ الْقَلْبِ وَفَرَاغِ الْبَالِ
(نظم)

از خلق جهان کاره کردیم سر رشته عقل پاره کردیم
کس چاره مانکردو ماخود بی منت خلق چاره کردیم
نمود رهی بجزره عشق هرجند که استخاره کردیم
و قد قیل لاراحة الا في قطع العلائق و لا عزة الا في
العزلة عن الخلائق وانا قلت في المستوى
(متشوی)

تو ز دیو نهش اگر خواهی امان ^{نه} رو نهان شو جون پری از مردمه
چون شب قدر از همه مستور شد ^{نه} لاجرم از بای تا سر نور ش
اسم اعظم چون کسی نشناسیدش ^{نه} سروری بر سکل اسما باشد
تا تو نیز از خلق پنهانی همی ^{نه} لبله القدری و اسم اعظم
فليت شعری متى تساعدننا الأيام على الوصول الى هذا المرء
و هل يسغنا البخت الفاسد والطالع الكاسد بالظفر بهذه
المطالب والمقاصد هيئات هيهات

(ع) (من عادت بخت خوش نیکو دانم)

(ع) من جرب المغرب حلث به الندامة

(شعر)

نمی بینم درین اقبال خود پرواز بستانی

هم آخر بال مرغ ما درین ویرانه میریزد
فکائماً جری قلم القضاۓ علینا بالحرمان عن العروج الى هذه
المراتب السلمیه و الولوچ فی سلک الفائزین بادر اک تلک
المناقب النامیه (شعر)

چون بشکده کنه بزدیکی کعبه گویا که خدا خواسته کایاد نگردیم
لا حول و لا قوة الا بالله استغفرالله من هذ الياس السکامل
و القنوط الشامل (نظم)

هنوز ارس رصلح داری چه بیم بندد در عذر خواهی کریم
کیف لا وابواب الرحمة غير مسدودة و دعوة المضطر غير
مردودة و مسائل العفو مبذولة للطلابین و مواید الكرم مشموله
للراغبین و منادی المغفرة ينادي بافتح لسان و ابلغ بيان

(شعر)

تو بتقصیر خود افادی از این در محروم
از که میتوانی و فریاد جزا میداری

(رباعی)

باز آ باز آ هر آنچه هستی باز آ گر كالرو گرو بت برستی باز آ
این در گه ما در گه نومیدی نیست صد بار اگر تو به شکستی باز آ
نسل الله سبحانه ان یکحل ابصار بصائرنا بمیل المیل
الى العوالم الا لا هو تیه لکنما نتهض باجنبحة التوفیق للطیران
فی فضاء العالم الملکوتیه و ان یوقتنا للسیر فی ریاض
المجاھدة و التروی من زحیق حیاض المشاهدة و ان يجعل
رغبتنا فی ذلك ملکة راسخة و لکل الرسوم العادیه ناسخة
حتی لا یكون تلك الرغبة العیاذ بالله من قبیل الهوس و الا
دعاء للذین لاتیبات لهم ولا بقاء كما قال من قال

(شعر)

بواهوس را زود از سر در رود سودای عشق

تهمت آلو دی که گیرد شخنه زودش سر دهد

اللهم ثبت اقدامنا في جادة الطلب واجعل من قبلنا اليك
خير هنقلب ونق الواح نقوسنا من او ساخ عالم الهيولي
واهدنا الى ما يثمر الفوز والنجاة في الآخرة والاولى وخير
مسارح افكارنا و مشارح انتظارنا مقصورة على ما يوصلنا
إلى محاضر الانس و يدخلنا حظاير القدس و وفقنا لخلع
ملابس الاشباع وحبب اليينا المسافرة الى اقليم العقول و
الارواح الذي وطننا الاصلي ومسكتنا الحقيقي فان حب الوطن
من الایمان كما جرى على لسان اشرف نوع الانسان صلی الله
عليه وآلہ وسلم وقد نظمت في ذالك المستوى القدسی فقلت
مخاطباً لنفسی

(مشوی مولوی)

کنج علم ما ظهر مع ما بطن * کفت از ایمان بود حب الوطن
این وطن مصر و عراق و شام نیست * این وطن شهریست کانرا نام نیست
زانکه از دنیاست این او طان تمام * مدح دنیا کی کند خیر الانام
حب دنیا هست رأس هر خطای * وز خطای کی میشود ایمان عطا
ای خوش آنکو یابد از توفیق بھر * کاورد رو سوی آن بی نام شهر
تو درین او طان غریبی ای پسر * خو بغریبی کرده خاکت بسر
آنقدر در شهر تن ماندی اسیر * کان وطن یکباره رفت از ضمیر
رو بتاب از جسم و جانرا شاد کن * موطن اصلی خود را یاد کن
تا بیچند ای شاهیاز بر فتوح * بازمانی دور از اقليم روح
تا بکی ای هدهد شهر سیا * در غریبی مانده باشی بسته پا
جهد کن این بند از پا باز کن * بر فراز لا مکان پرواز کن
تابکی در چاه طبی سرنگون * یوسفی یوسف بیا از چه برون
تا عزیز مصر رب‌انی شوی * وارهی از جسم و روحانی شوی

କାହିଁ କାହିଁ ୨ ଦିନ ଏଇ ୧୯୫୨ ରୁ ୬ ମେରୁ ପାଇଁ
୨୦୨୫ ମୁହଁ ୧୬ ମେ ଥିଲା ।

କାହିଁ ଏହି ୨ ମୁହଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
(ଗପିଲାମାତ୍ରା) (ଶିଖିଲାମାତ୍ରା) ଏ ଅଳିଲା ଏ ବୁଝିଲା
ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ

- ୩୮ -

ଦ୍ୱାରା କାହିଁ କାହିଁ

ଏବଂ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ
ଏବଂ (କିମ୍ବା) ଏବଂ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ
ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ
ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ

(କାହିଁ)

ଏବଂ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ
ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ
ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ